

Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, idet jeg skal tillade mig at sige, at han undsaa sig ikke, ved ikke alene at fortælle os, at Randers Byraad kom til at bære Ansvar for, hvis Sagen ikke kom til Gennemførelse, men han søjede endogaa til, at dersom man ikke gif ind paa at anvende denne Bevilling paa den Maade, som her er stillet op, skulde de ikke vente at faa noget herfra i Fremtiden. Saaledes tror jeg, hans Ord lød. Det er nu i mine Øjne temmelig dristigt, at et enkelt Medlem staar op paa hele Forsamlingens Begne og kaster en saadan Trusel ud, og jeg vil haabe, at Randers Byraad og By ikke tage sig det saa nær, som det ærede Medlem tror. Jeg tror det ikke. Jeg kender temmelig nøje til Sagen og Personerne og havde for ganske nylig en Samtale med en af de mest betydelige Mænd i Randers om den Sag, og jeg kan hilse det høje Følkesing baade fra ham og hele Byraadet og det store Antal af Randers Borgere og sige, at de ser intet hellere, end at man fuldstændig stryger denne Bevilling og lader dem faa Lov til at udføre, hvad de have besluttet i mange Aar, at rydde den gamle Kasse fuldstændig af Vejen. Jeg har i mange Aar fulgt hele denne interessante Strid, som har været ført, men den var ikke, som den ærede Ordfører sagde, ligefrem ubartet til en heftig Strid. Man har bestandig forgæves bedt om reelle Grunde, som skulde belægge Sagen og tale for at lade Bygningen staa. Vi hørte i Dag nævne af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds en hel Del Videnskabsmænd, som skulde have Kendstaa til Sagen, og han sagde, at man forstod sig ikke noget paa Sagen. Jeg forstaaar godt, at det kan man hyde os Lægmænd, at vi forstaa os ikke paa den Sag; men det ærede Medlem maa undskylde mig, jeg antager dog, at vi Lægmænd mange Gange over for den Slags Spørgsmaal, som ikke ere vanskelige at forstaa, maafe dog kunde være stillede saaledes, at naar vi anvende vor sunde Forstand, dog kunne forstaa os paa den Slags Ting. Jeg vil henvise til, hvad Statsraad Meldahl skriver i Berlingske Tidende, og naar han kan tillade sig offentlig at skrive under sit Navn til denne Arkitekt Koch og lade ham vide, at naar han taler om en Sag, skulde man kende til den, men det har denne Arkitekt Koch ikke gjort, thi saa vilde han ikke have kaldt den røde Bygning for graa. Naar jeg havde kunnet se, vilde jeg have anmodet den ærede Formand om Tilladelse til at læse det op, men nu vil jeg nøjes med at henvise ærede Medlemmer til selv at læse Artiklen; den er god at faa Forstand

af. Den er hele Vejen en Paavisning af, at de Grunde, som baade Koch og flere af dem, der have skrevet om denne Sag, have anført, ere aldeles urigtige. Man har fra en vis Side ikke talt om Pladsen, den ligger paa, det skulde man have gjort; thi det er den mest reelle Grund, hvorfor den skal af Vejen, hvorfor man skal af med denne ældgamle Bygning. Jeg tror nok, den er fra det 11te Aarhundrede, men det anser jeg nu ikke for nogen Grund til at holde paa den. Kunde man derimod have anført os, at der i den havde tilbraget sig disse eller hine store Begivenheder, at den havde været beboet af Mænd, der havde gjort deres Fædreland store Tjenester, kunde jeg have forstaaet det; men man kan i yderligere Nødsfald kun komme og fortælle os, at denne Bygning har været beboet af nogle Munk, eller maafe af nogle Nonner. Men at Minderne fra den Tid skulde være saa interessante, at vi skulde ofre saa meget fra Statens Side derfor, tvivler jeg om, og jeg tror, at vi i de fleste Tilfælde ere bedst tjente med, at disse Minder forsvinde. Det, jeg nu har at bemærke, er, at Bygningen ligger paa et Sted — det kan den nu ganske vist ikke gøre for — hvor den skygger for en hel Del Familier, og Bygninger næsten paa alle Sider, og i Særdeleshed fra den ene Side er den til overordentlig Gene for mange. Jeg ved ikke, hvor mange Bygninger der er, men det er vistnok 12 større Bygninger, og der er kun en Smule Kørevej mellem dem og den. Desuden ligger denne Bygning lige midt i Randers By, og ved den Plads, man bruger til Torv, og man trænger højlig til at faa Torvet udvidet med den Grund. Dersom det ærede Medlem vil gøre sig bekendt med Forhandlingerne i Byraadet, vil han faa at vide, at man har forlangt en Bevilling af 120,000 Kr. til at staafe Plads til Torvet. Hvad er saa naturligere end, at denne gamle Vanstabsning af Bygning ryddes af Vejen, saa at de faa en sirlantet Plads, der passer til Torv. Det er altsaa mine Grunde, hvorfor jeg tilraader det høje Ting, at stemme mod denne Bevilling.

Jeg ved meget godt som gammelt Medlem af dette Ting, at det er en meget vanskelig Opgave at sætte sig, at raade Tinget til at gaa imod hele Udvalget; men jeg vil bede det høje Ting om at lægge Mærke til, at det slap fra den ærede Ordfører, at der var flere Herrer i Udvalget, der havde Betæneligheder ved denne Bevilling, og det kan jeg saa godt forstaa; men jeg kunde bedre have forstaaet, om de slet ikke vare gaaede med dertil; det skulde de have gjort, det havde de gjort bedre i. Jeg synes, det er